

Natuurhistorisch Maandblad

Orgaan van het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg

ENTOMOLOGISCH NUMMER OPGEDRAGEN AAN DE VOOR-
ZITTER VAN HET NATUURHISTORISCH GENOOTSCHAP,
RECTOR JOS. CREMERS, OP ZIJN 75STE VERJAARDAG.

photo L. Vandenhoudt
1873 — 12 JUNI — 1948.

Op Zaterdagmiddag 12 Juni vond op bescheiden wijze, — zulks wegens de gezondheidstoestand van de Rector, — een hartelijke huldiging plaats van Rector Cremers op huize „Niethuysen” te Wijnandsrade.

Namens het Bestuur van het Natuurhistorisch Genootschap, het Natuurhistorisch Museum en de Redactie van het Natuurhistorisch

Maandblad waren aanwezig : mevr. Minis-van de Geyn en de heren van Rummelen, Kruytzer, Willemse, Mommers en Wassenberg. Ook de heer Opfergelt, burgemeester van Wijnandsrade en enige familieleden en vrienden van Rector Cremers gaven van hun belangstelling blijk.

Namens de leden van het Natuurhistorisch

Genootschap bood de heer van Rummelen een door Charles Eyck vervaardigd portret aan en sprak daarbij een korte gedenkrede uit :

Waarde Rector Cremers, Hooggeachte Voorzitter !

Dat wij hier ten huize van U, onze Voorzitter, verenigd zijn, heeft meer dan gewone betekenis. Kwamen wij vroeger in uw gastvrije huis tesamen om de aangelegenheden van ons Natuurhistorisch Genootschap te behartigen, thans zijn wij hier om U, onze hooggeachte Voorzitter te huldigen ter gelegenheid van uw 75ste geboortedag.

Ik moge thans vaststellen, dat Gij, ondanks de kwalen van uw ouderdom, die nu eenmaal elk menskind op een zekere leeftijd bedreigen, — toch nog met vaste hand leiding weet te geven aan het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg, dat niet alleen óns Genootschap, doch bovenal úw Genootschap is.

Wij zijn de Algoede dankbaar, ook voor U, dat Hij in Zijn grote wijsheid de buitengewone kwaliteiten voor het bekleden van het Voorzitterschap onzer instelling in U behouden deed blijven en zonder een profanatie te willen verkondigen, meen ik wel te mogen zeggen dat én uwe persoonlijkheid én uw streven voor ons Genootschap Hem welgevallig geweest moet zijn en nog is. Maar ook aan hen, die met U in aanraking gekomen zijn in uw reeds vergevorderd leven, zijn uwe kwaliteiten niet ontsnapt.

Als ik deze in het kort mag samenvatten, dan zou ik ze als volgt willen aanduiden. Gij zijt een aangeboren verteller, iemand, die hongert naar een amusante gedachtenwisseling. Hier van geeft Gij herhaaldelijk blijk bij de vele gelegenheden, waarbij wij met U mogen samen zijn. En niet in het minst is dit het geval op de vele maandelijks vergaderingen, die Gij op zo voortreffelijke wijze weet te presideren.

Bovendien, waarde Rector, zijt Gij een goed organisator, iemand aan wiens voorstellen men met liefde gevolg geeft, wetende dat zij goed zijn. Hiervan is ons bloeiend Natuurhistorisch

Genootschap, dat ondanks de tegenslagen geworden is wat het thans is, wel het allerbeste bewijs.

En wat U vooral siert is dit, dat Gij U, bij welke gelegenheid ook, altijd bewust geweest bent van de priesterlijke staat welke Gij gekozen hebt. Op geheel eigen wijze hebt Gij zowel uw priesterlijke als wereldlijke roeping vervuld.

Wij zijn U hiervoor dankbaar. Daarom willen wij hiervan doen blijken op deze herdenkingsdag, deze mijlpaal in uw leven. Uw beeltenis, door de bekende schilder Charles Eyck geschilderd, wordt U hierbij door het Natuurhistorisch Genootschap in Limburg aangeboden als een bewijs van grote erkentelijkheid en waardering voor alles wat Gij voor dit Genootschap gedaan hebt.

Maar behalve deze hulde heb ik nog een andere verrassing voor U in petto. Ons Bestuur heeft gemeend deze voor U gedenkwaardige dag te moeten vastleggen in ons Maandblad, het orgaan, dat uw eigen schepping is. En wij willen dit doen in de vorm van een entomologisch Jubileumnummer, waarvan alle artikelen aan U worden opgedragen. Medewerking hiervoor is toegezegd door Pater Schmitz en de heren van Boven, Sanders, Lempke, Fischer, Willemse en Maréchal.

En als ik deze toespraak dan moge beëindigen met een hartelijke dronk op uw welzijn, dan wil ik dit doen met de woorden uit de 103de Psalm „Et vinum laetificet cor hominis”, dat de wijn de harten der mensen moge verheugen, — een wens, die allen die hier om U verenigd zijn en ook die van verre volgen, zullen beamen als ik er aan toevoeg dat het Gode welgevallig moge zijn U nog lang in ons midden te laten.

* * *

Na de heildronk dankte Rector Cremers met een hartelijk woord. Hij toonde zich verheugd, dat zijn vrienden op zo'n royale wijze hadden doen blijken van hun medeleven. De Rector bood vervolgens het portret aan de Stad Maastricht aan ter plaatsing in het Natuurhistorisch Museum, terwijl hij de stad op olijke wijze geluk wenste met deze aanwinst waarvan, aldus de Rector, wanneer de naam van de afgebeelde in vergetelheid zal zijn geraakt, de mensen nog altijd zullen zeggen, dat het „een Eyck” is.